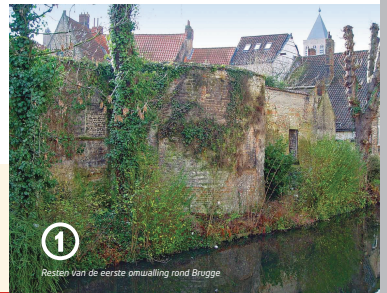

De Sint-Jakobsparochie, kruispunt van weelde en tekort

In 1127 wordt in Brugge Karel de Goede, graaf van Vlaanderen, vermoord. In de rusteloze dagen die hierop volgen, beginnen de Bruggelingen met de aanleg van een versterkte omwalling rond de stad. Van die eerste omwalling zijn vandaag nog steeds stukken zichtbaar, onder andere vanuit de Pottenmakersstraat (zie stadsplan op keerzijde).

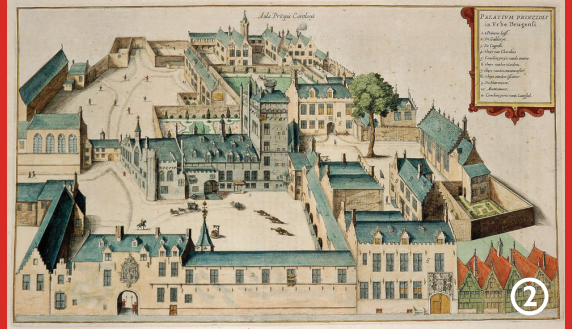

1 Resten van eerste omwalling rond Brugge

In de dertiende eeuw groeit het graafschap Vlaanderen, samen met de Noord-Italiaanse stadstaten, uit tot één van de meeste verstedelijkte gebieden van Europa. De economische groei trekt massaal plattelandsbewoners naar Brugge waardoor een tweede, grotere omwalling zich opdringt. Deze bepaalt tot op heden het uitzicht van de binnenstad.

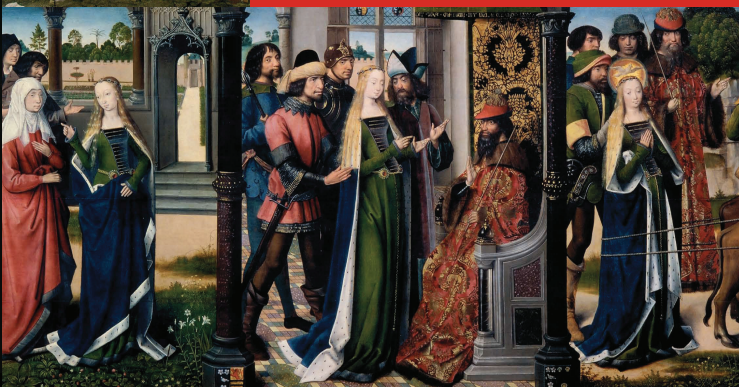
De graven van Vlaanderen vertoeven steeds minder in hun verblijfplaats op de Burg. Eind veertiende eeuw wordt melding gemaakt van een nieuwe grafelijke residentie tussen de Moerstraat en de Noordzandstraat, het Prinsenhof. Tijdens de Bourgondische periode wordt het Prinsenhof de belangrijkste verblijfplaats van de hertogen.

In 2004 wordt, naar aanleiding van de bouw van het Hotel Prinsenhof, archeologisch onderzoek verricht op de site van deze lang verduende residentie.

2 Het Prinsenhof op een prent uit de zeventiende eeuw

3 Opgravingen op de site van het Prinsenhof, 2004

5 De legende van de Heilige Lucia, een vijftiende-eeuws meesterwerk

Godshuizen zoals 'De Vette Vispoort' (Moerstraat 8-16) en het 'Goderickx Convent' (Moerstraat 7-17) ontstaan vanaf het begin van de veertiende eeuw. Ze bieden onderdak aan de minder fortuinlijke Bruggelingen. Vaak worden ze bekostigd door rijke weldoeners die zo hun eigen zielenheil veilig proberen te stellen.

Van de 70 oorspronkelijke godshuizen zijn er vandaag nog 46 bewaard in Brugge. Ze worden beheerd door het OCMIU.

8 Het Godshuis 'Goderickx Convent'

6 Het Godshuis 'De Vette Vispoort'

7 Middeleeuwse grafplaat van een jong meisje

Sankt Jakob, Pfarrei auf dem Schnittpunkt von Reichtum und Armut

In 1127 wurde Karl der Gute, Graf von Flandern, in Brügge ermordet. In den darauf folgenden turbulenten Tagen fing die Einwohner von Brügge mit der Konstruktion einer Stadmauer an. Von dieser ersten Befestigungsanlage sind auch heute noch Teile erhalten geblieben (1), zum Beispiel in der Pottenmakersstraat (siehe Karte auf der anderen Seite).

Im 13. Jahrhundert war die Grafschaft Flandern, neben den norditalienischen Stadtstaaten, eines der am dichtesten bevölkerten Gebiete Europas. Die Blüte der Wirtschaft ließ die Bevölkerungszahlen in Brügge noch stark ansteigen, so dass die Konstruktion einer zweiten größeren Wallanlage erforderlich war. Bis heute zeichnet diese Stadmauer noch die Form der Stadt ab.

Die Grafen von Flandern hielten sich immer weniger am Burgplatz auf. Am Ende des 14. Jahrhunderts wurde eine neue grafliche Residenz errichtet, der sog. 'Prinsenhof', zwischen Moerstraat und Noordzandstraat. Während der burgundischen Herrschaft wird der Prinsenhof die bevorzugte Residenz der Herzöge (2). Im Jahre 2004, als das Hotel Prinsenhof gebaut wurde, wurden an diesem Ort (3) archäologische Untersuchungen durchgeführt.

Mit der Blüte der Wirtschaft im 13. und im 14. Jahrhundert siedelten sich in Brügge viele ausländische Händler und Künstler an. Wegen der Bevölkerungsexplosion war die kirchliche Bedarf dringend: neue Pfarrkirchen zu gründen, z.B. die Sankt Jakobspfarrkirche. Demzufolge wurde die damalige Sankt Jakobskirche durch eine Frühgotische Kirche ersetzt. Mitte des 15. Jahrhunderts wurde diese einfache Kirche zur heutigen dreischiffigen Kirche umgebaut. Die Kunstschatze in der Kirche (4), (5) und (6) wurden von reichen lokalen Bürgern und Handwerkern gestiftet. Manche dieser hoch angesehenen Spender sind in der Kirche begraben worden.

Im dem 17. Jahrhundert wurden Gotteshäuser wie 'De Vette Vispoort' (7) und der 'Goderickx Convent' (8) (Moerstraat 7-17) gegründet als Unterkunft für die Bedürftigen. Oft wurden sie von reichen Wohlhabenden, die so das Seelenheil erziehen wollten, bezahlt. Von den ursprünglichen 70 Gotteshäusern sind heute noch 46 in Brügge erhalten geblieben.

Saint Jacob's, a parish where wealth and poverty live cheek by jowl

Charles the Good, Count of Flanders, was murdered in 1127. In the unsettled period following the event, the inhabitants of Bruges started constructing fortifications around the city centre. Parts of these ramparts are still visible (1), e.g. in the Pottenmakersstraat (see map on the back).

Along with the city-states in Northern Italy, the county of Flanders became one of the most urbanised areas in thirteenth-century Europe. The economic growth attracted large numbers of country-people to Bruges, which entailed the construction of a second and larger fortification. These second ramparts have determined the layout of the city right up to today.

The counts of Flanders spent less and less time at their residence in the Burg Square. By the end of the fourteenth century, a new residence, bearing the name 'Prince's court (Prinsenhof)' was built for the counts between Moerstraat and Noordzandstraat. During the Burgundian era, this site became the main residence of the Dukes of Burgundy (2). When the Hotel Prinsenhof was built in 2004, archaeological work was conducted on the site of the former residence (3).

The economic prosperity during the thirteenth and fourteenth centuries attracted many foreign traders and artists to Bruges. The population explosion prompted the religious powers to create new parishes such as Saint-Jacob's. The existing Saint-Jacob's Chapel was replaced by a sober Early Gothic church. In the second half of the fifteenth century, the church was transformed into the present three-nave church. The various art treasures (4), (5) and (6) were donated by wealthy burghers and local tradesmen. Some of these generous donors are buried in the church.

The first almshouses, like 'De Vette Vispoort' (7) (Moerstraat 8-16) and the 'Goderickx Convent' (8) (Moerstraat 7-17) were built early in the fourteenth century. Offering shelter to the needy, most were built by wealthy burghers who wanted to stand high in God's favour. 46 of the 70 original almshouses have been preserved.

Parroquia de San-Jacobo, entre abundancia y precariedad

En el año 1127 fue asesinado Carlos el Bueno, conde de Flandes. Durante los agitados días que siguieron al horrible acontecimiento, los habitantes de Brujas empezaron construir murallas fortificadas alrededor de la ciudad. Hasta la fecha, partes de estas murallas siguen visibles (1), como es el caso en la calle Pottenmakersstraat (véase mapa en la parte posterior).

El condado de Flandes llegó a ser, junto con las ciudades-estado de Italia del Norte, una de las zonas más urbanizadas de la Europa del siglo trece. La expansión económica atrajo a muchos campesinos, lo que hizo necesario la construcción de una segunda serie de murallas, las que hasta ahora determinan la estructura de la ciudad.

Los condes de Flandes pasaban cada vez menos tiempo en su residencia en la plaza Burg. Al fines del siglo catorce, se inauguró una nueva residencia condal, situada entre las calles Moerstraat y Noordzandstraat que llevaba el nombre de 'Prinsenhof'. Durante la era Burguesa, este palacio se convirtió en la residencia principal de los duques (2). En el año 2004, coincidiendo con la construcción del Hotel Prinsenhof, se realizaron trabajos arqueológicos en este mismo lugar (3).

La prosperidad económica hizo que numerosos artistas y comerciantes extranjeros se establecieran en Brujas. El crecimiento demográfico indujo a las autoridades eclesásticas a crear nuevas parroquias. Una de éstas fue la parroquia San Jacobo. La capilla ya existente allí fue sustituida por una sobria iglesia del gótico temprano. Durante la segunda mitad del siglo quince, la iglesia fue transformada en una iglesia con tres naves. La iglesia actual, con sus tesoros artísticos de la iglesia (4), (5) y (6) fueron donados por gente adinerada y artesanos locales. En otros pabellones, gente distinguida que, en algunos casos, eligieron asimismo esta iglesia como su última morada.

Las casas de caridad como 'De Vette Vispoort' (7) (situada en la calle Moerstraat 8-16) y la 'Goderickx Convent' (8) (situada en la calle Moerstraat 7-17) fueron construidas a partir de principios del siglo catorce. Daban alojamiento a los menos afortunados. Al menudo, la construcción de esas casas, fue costeada por benefactores acaudalados que, haciéndolo, pensaban obtener la indulgencia de Dios. De las 70 casas de caridad construidas entonces, se conservan 46 hasta la fecha en el casco antiguo de Brujas.

4 Joos van Belle, een rijke opdrachtgever op een schilderij in de kerk

In de dertiende en veertiende eeuw vestigen zich, dankzij de economische bloei, talloze buitenlandse handelaars en kunstenaars in Brugge. Omdat de bevolking zo sterk aangroeit, ziet de kerkelijke overheid zich verplicht om nieuwe parochies op te richten. Een daarvan is de Sint-Jakobsparochie, die ca. 1240 wordt afgesplitst uit de oude parochie van Sint-Salvator. De reeds bestaande Sint-Jakobskapel wordt vervangen door een bescheiden vroeggotische kerk. Deze wordt midden vijftiende eeuw verbouwd tot de driebeukige kerk die hier vandaag staat.

De kunstschatten in de kerk danken we aan rijke schenkers uit de buurt, en aan de ambachten. Mensen met aanzien dus, die in de kerk soms ook hun laatste rustplaats vinden.

Saint Jacques, paroisse de richesse et de pauvreté

En 1127, Charles le Bon, Comte de Flandre, fut assassiné à Bruges. Dans les jours mouvementés qui suivirent cet événement, les Brugesiens commencèrent à construire des remparts autour de la ville. Quelques vestiges de ceux-ci sont encore visibles à ce jour (1), entre autres dans la Pottenmakersstraat (voir plan au verso).

En 1300, Charles le Bon, Comte de Flandre, fut assassiné à Bruges. Dans les jours mouvementés qui suivirent cet événement, les Brugesiens commencèrent à construire des remparts autour de la ville. Quelques vestiges de ceux-ci sont encore visibles à ce jour (1), entre autres dans la Pottenmakersstraat (voir plan au verso).

Les comtes de Flandre séjournaient de moins en moins dans leur résidence sur la place Burg. À la fin du XIVe siècle, la nouvelle résidence comtale, portant le nom de Cour des Princes (Prinsenhof), fut construite entre la Moerstraat et la Noordzandstraat. Pendant la période bourguignonne, la Cour des Princes devint la résidence principale des ducs (2). En 2004, à l'occasion de la construction de l'Hotel Prinsenhof, des fouilles archéologiques ont été entreprises sur le site de cette résidence disparue depuis longtemps (3).

La croissance économique des XIIIe et XIVe siècles attira également à Bruges de nombreux marchands et artistes de l'étranger. La forte progression de la population urbaine incita les pouvoirs religieux à fonder de nouvelles paroisses, comme celle de Saint-Jacques. La chapelle Saint-Jacques existante fut alors remplacée par une église sobre de style premier gothique. Dans la deuxième moitié du XVe siècle, celle-ci fut transformée en l'église actuelle à trois naves. Les trésors artistiques qui y sont conservés (4), (5) et (6) ont été offerts par de riches donateurs et artisans locaux. Certains de ces hommes généreux ont d'ailleurs été enterrés dans l'église.

Les Maisons-Dieu comme 'De Vette Vispoort' (7) (Moerstraat 8-16) et le 'Goderickx Convent' (8) (Moerstraat 7-17) furent construits dès le début du XIVe siècle. Elles abritèrent les Brugesiens moins fortunés. Souvent, leur construction fut financée par la grande bourgeoisie. De cette façon, la bourgeoisie croyait obtenir l'indulgence de Dieu. Des 70 Maisons-Dieu originales, 46 ont été conservées à Bruges.